

Abraham Lincoln i John F. Kennedy

Dwóch prezydentów Stanów Zjednoczonych zamordowanych z powodu sprawiedliwości

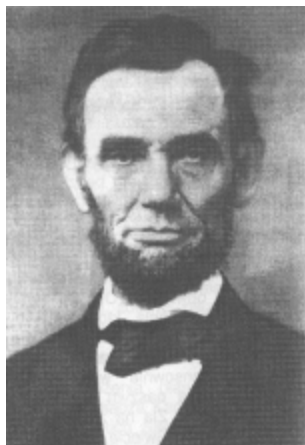
Melvin Sickler

Abraham Lincoln i John F. Kennedy zostali zamordowani podczas sprawowania władzy prezydenta Stanów Zjednoczonych.

Obydwaj ci prezydenci stworzyli swój własny system pieniężny, by zarządzać państwem, kiedy pełnili funkcję prezydenta. Czy zamachy te to zwykły przypadek?

Dlaczego mordować prezydenta? Dlaczego wszystko musi być ukrywane i utrzymywane w tajemnicy? Co próbuje się ukryć przed Amerykanami i całym światem?

Fakty, które przedstawiamy przemówią za siebie.

Abraham Lincoln

Podczas Wojny Domowej (1861 - 1865), prezydent Lincoln potrzebował pieniędzy do finansowania kosztów Wojny w walce z Południem. Bankierzy żądali od niego od 24% do 36% odsetek. Lincoln był przerażony i odstąpił od tego bardzo wyczerpany, gdyż był on człowiekiem zasad i nie mógł myśleć o pogrążaniu swego ukochanego kraju w tak ogromnym długi, którego kraj nie byłoby w stanie spłacić.

W końcu doradzono prezydentowi Lincolnowi, żeby pozyskał Kongres Stanów Zjednoczonych do przyjęcia prawa (ustawy), upoważniającego do emisji legalnego środka płatniczego, aby pokryć koszty Wojny. Lincoln uznał wielkie korzyści tego przedsięwzięcia. Oto jak o tym napisał:

„(...) daliśmy ludziom tej Republiki najwspanialsze błogosławieństwo, jakiego kiedykolwiek dostąpili - ich własne banknoty, by spłacili nimi swoje własne długi...”

Banknoty skarbowe wydrukowano w kolorze zielonym na odwrocie, dlatego ludzie nazywali je „zielonymi dolarami” (Greenbacks).

Lincoln wydrukował Greenbacks o wartości 400 milionów dolarów (dokładna ilość wynosiła 449 338 902 \$). Były to pieniądze, które wytworzono na jego polecenie, pieniądze bez długu i bez odsetek, przeznaczone na sfinansowanie Wojny. Służyły one jako prawny środek płatniczy na pokrycie wszystkich długów publicznych i prywatnych. Lincoln wydrukował je, wypłacał nimi żołd żołnierzom, opłacał pracowników amerykańskiej służby cywilnej i kupował zaopatrzenie na Wojnę.

Niedługo potem *The London Times* napisał

„Jeżeli ta szkodliwa polityka finansowa, która wywodzi się z Republiki Północnej Ameryki, zakorzeniłaby się na stałe, to rząd będzie mógł zaopatrywać się we własny pieniądz bez żadnych kosztów. Spłaci długi i pozostanie bez długów. Będzie miał wszystkie niezbędne pieniądze do prowadzenia gospodarki i handlu. Stałoby się to sukcesem bez precedensu w historii cywilizowanych rządów na świecie. Mózgi i bogactwo wszystkich krajów napłynęłyby do Ameryki Północnej. Rząd taki musi zostać zlikwidowany, albo to on zlikwiduje wszystkie monarchie na świecie.”

Oczywiście bankierzy to rozumieli. Jedyłą rzeczą, powtarzam, jedyną rzeczą, która jest zagrożeniem dla ich władzy są suwerenne rządy emitujące gotówkowy pieniądź bez dłuęu i odsetek. Wiedzą oni, że złamałoby to władzę międzynarodowych bankierów.

W odwece

Po opublikowaniu tego artykułu w *The London Times* rząd brytyjski, który był kontrolowany przez londyńskich i innych europejskich bankierów, opowiedział się za poparciem Południowych Konfederatów, mając nadzieję na pokonanie Lincolna i Unii Stanów oraz zlikwidowanie tego rządu, który, jak stwierdzili, musi zostać zlikwidowany.

Zostali powstrzymani przez dwa wydarzenia

Po pierwsze, Lincoln znał Brytyjczyków i wiedział, że Anglia nie mogłaby poprzeć niewolnictwa, dlatego ogłosił „proklamację zniesienia niewolnictwa”, tzw. *Proklamację emancypacji* (Emancipation Proclamation), która deklarowała, iż niewolnictwo w Stanach Zjednoczonych zostało zniesione. W takiej sytuacji londyńscy bankierzy nie mogli otwarcie poprzeć Konfederacji, ponieważ ludność Anglii nie opowiedziałaby się za poparciem niewolnictwa.

Po drugie, car Rosji wysłał część rosyjskiej floty do Stanów Zjednoczonych z poleceniem, by admirał floty działał pod dowództwem Abrahama Lincolna. Okręty rosyjskiej floty stały się zagrożeniem dla floty brytyjskiej, która zamierzała przerwać blokadę i pomóc Południowi.

Północ wygrała wojnę i Unia została uratowana. Ameryka pozostała jednym narodem.

Oczywiście bankierzy nie zamierzali zrezygnować tak łatwo, gdyż byli zdecydowani położyć kres wolnym od dłuęu i odsetek zielonym dolarom Lincolna. Został on zamordowany przez agenta bankierów tuż po zakończeniu Wojny.

Zaraz po zamachu Kongres unieważnił Ustawę Zielonego Dolara i w jej miejsce wprowadził Narodowy Akt Bankowy (National Banking Act). Narodowe banki miały być własnością prywatną, a narodowe banknoty emitowane przez nie miały być oprocentowane. Akt zapewniał również, że zielone dolary powinny zostać usunięte z obieęu z chwilą, kiedy powróciły do Skarbu państwa jako należność za podatki.

W 1972 roku poproszono Departament Skarbu Państwa Stanów Zjednoczonych o obliczenie kwoty odsetek, która miałaby być zapłacona, gdyby te 400 milionów dolarów zostało pożyczzone z oprocentowaniem, zamiast wyemitowane przez Abrahama Lincolna. Dokonano potrzebnych obliczeń i po kilku tygodniach Departament Skarbu Państwa Stanów Zjednoczonych oświadczył, że rząd Stanów Zjednoczonych zaoszczędził na spłacie odsetek 4 miliardy dolarów, ponieważ Lincoln tworzył swoje własne pieniądze. Możecie sobie wyobrazić, ile rząd zapłacił i ile jesteśmy winni jedynie z tytułu oprocentowania.

Ustawa o Rezerwie Federalnej

W ciągu następnych pięćdziesięciu lat dokonano wielu zmian w prawie monetarnym i bankowym. Ostatecznie w 1913 r. bankierom udało się osiągnąć legalizację Ustawy o Rezerwie Federalnej (Federal Reserve Act), którą zatwierdził Kongres w przeddzień Bożego Narodzenia. Zastąpiła ona Narodowy Akt Bankowy, który wcześniej zastąpił Ustawę Zielonego Dolara. Gdyby rząd kontynuował politykę Abrahama Lincolna, to ostrzeżenia przedstawione w *The London Times* sprawdziłyby się. Ameryka stałaby się narodem wolnym od dłuęów i najbardziej prosperującym na świecie. A móęgi i bogactwo świata przybyłyby do Ameryki.

Ale zatwierdzając Ustawę o Rezerwie Federalnej, Kongres pozbył się władzy tworzenia swoich własnych pieniędzy, która była mu dana przez Konstytucję Stanów Zjednoczonych i przekazał tę władzę prywatnym bankierom, którzy nazywali się Rezerwą Federalną. Bankierzy osiągnęli swój ostateczny cel, dlatego do dziś w Stanach Zjednoczonych działa bank centralny, który jest własnością prywatną. Posiadają oni teraz władzę kierowania państwem przez kontrolę tworzenia pieniędzy i swobodę pobierania odsetek, czego tak bardzo pragnęli.

Jak powiedział to pewnego razu Mayer Anselm Rothschild: „Pozwólcie mi tworzyć i kontrolować pieniądze państwa, a ja nie dbam o to, kto ustala jego prawa...”

Żaden następny prezydent Stanów Zjednoczonych od czasu Abrahama Lincolna nie ośmielił się sprzeciwić systemowi i tworzyć swoje własne pieniądze, gdyż jakże wielu tak zwanych „demokratycznie wybranych” prezydentów było jedynie instrumentami lub marionetkami w rękach bankierów. Tak było do czasu, kiedy John F. Kennedy objął posadę.

John F. Kennedy

Prezydent Kennedy nie bał się przeciwstawić systemowi, gdyż rozumiał jak System Rezerwy Federalnej był wykorzystywany do niszczenia Stanów Zjednoczonych. Jako sprawiedliwy i honorowy człowiek nie mógł on tolerować takiego systemu, który śmierdział korupcją od A do Z. Jasne jest, iż musiał on wiedzieć o zielonych dolarach, które stworzył Abraham Lincoln, kiedy piastował posadę.

4 czerwca 1963 roku prezydent Kennedy podpisał dokument prezydencki, zwany Dekretem Prezydenta nr 11110 (Executive Order 11110), który stanowił poprawkę Dekretu Prezydenta nr 10289 z dnia 19 września 1951 r. Dało to Kennedy'emu, jako prezydentowi Stanów Zjednoczonych, prawną możliwość tworzenia własnych pieniędzy potrzebnych do prowadzenia działalności państwa, pieniędzy, które należałyby do społeczeństwa i byłyby wolne od długu i odsetek. Wydrukował więc banknoty Stanów Zjednoczonych, kompletnie ignorując banknoty Rezerwy Federalnej pochodzące z prywatnych banków Rezerwy Federalnej.

Nasze obliczenia pokazują, że Kennedy wyemitował 4 292 893 825 dolarów w gotówce. Było doskonale oczywiste, że Kennedy zdecydował się podważyć System Rezerwy Federalnej Stanów Zjednoczonych.

Zaledwie kilka miesięcy później, w listopadzie 1963 r. światem wstrząsnęła szokująca wiadomość o zamachu na prezydenta Kennedy'ego. Nie podano, oczywiście, żadnych powodów, dla jakich ktoś chciałby popełnić tak okropne przestępstwo. Ci, którzy wiedzieli cokolwiek na temat pieniędzy i bankowości nie potrzebowali dużo czasu, aby puzzle połączyć w całość. Z całą pewnością prezydent Kennedy miał zamiar unieważnić Ustawę o Rezerwie Federalnej z 1913 r., by przywrócić Kongresowi Stanów Zjednoczonych władzę tworzenia swoich własnych pieniędzy.

<p>John F. Kennedy</p> <p>35 Prezydent Stanów Zjednoczonych urodzony 29 maja 1917 r. zaprzysiężony 20 stycznia 1961 r. zabity w zamachu 22 listopada 1963 r.</p>
--

Interesujące jest to, że następnego dnia po zamachu na Kennedy'ego, wszystkie banknoty Stanów Zjednoczonych, które wyemitował Kennedy, zaczęły być wycofywane z obiegu. Czy stało się to poprzez dekret prezydencki nowo zaprzysiężonego na urząd prezydenta Lyndona B. Johnsona? Czy prezydent Johnson bał się bankierów? Czy był on jednym z ich instrumentów? W każdym bądź razie wszystkie pieniądze wytworzone przez prezydenta Kennedy'ego zostały zniszczone i ani słowa nie powiedziano Amerykanom. [od red.: Banknoty wydrukowane przez prezydenta Kennedy'ego z napisem „Banknot Stanów Zjednoczonych”, a nie jak obecnie: „Banknoty Rezerwy Federalnej”, można kupić dzisiaj tylko na placach targowych i w antykwariatach.]

Lekcja nauki

Dużo można się nauczyć z naszej historii. Dziś znajdujemy się w 2003 roku, a Stany Zjednoczone w dalszym ciągu funkcjonują pod kierunkiem Systemu Rezerwy Federalnej. Ten system pogrążył już Stany w ponad 7-bilionowym długu federalnym i w ponad 43 bilionowym długu narodowym, długu, którego nigdy nie będziemy w stanie spłacić. System Rezerwy Federalnej jest także odpowiedzialny za każdy rodzaj korupcji, jaki tylko jesteśmy w stanie sobie wyobrazić. Ale jak dotąd możemy usłyszeć tylko o bardzo znikomych protestach ze strony obywateli amerykańskich.

Wszystko, co bankierzy muszą zrobić, ażeby utrzymać swoją władzę, to wyeliminować kilku polityków, którzy uczciwie pracowali dla reformy naszego systemu ekonomicznego. Reszta ludzi w większości pozostaje w ignorancji i pod kontrolą. Jest rzeczą oczywistą, że Amerykanie muszą otworzyć oczy na prawdę.

Społeczeństwo i to w większości musi zostać poinformowane na temat Rezerwy Federalnej, a następnie wspólnie zjednoczyć się, aby wyrzucić nacisk na rząd, żeby unieważnić Ustawę o Rezerwie Federalnej z 1913 r. W przeciwnym razie, skończy się to katastrofą dla Stanów Zjednoczonych.

Nie może być pokoju bez sprawiedliwości i nie może być sprawiedliwości bez reformy naszego systemu ekonomicznego, ponieważ to finansjera stoi za korupcją w naszym rządzie.

Abraham Lincoln i John F. Kennedy mieli odwagę stanąć w obronie zasad i walczyć o sprawiedliwość. Obaj przeszli do historii jako prawdziwi patrioci Stanów Zjednoczonych. Ale czy my, jako obywatele, mamy odwagę kroczyć za ich przykładem?

Melvin Sickler
(redaktor *Michaela*, rodowity Amerykanin)

